

Lovforslag nr. L 59. Fremsat den 5. november 2003 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål

(Grænsegængeraftale)

§ 1. Aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 7.

§ 2. Skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er tillige indkomstskattepligtige af indkomst, som Danmark kan beskatte i henhold til aftalens artikel 1. Indkomsten henregnes til A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 1.

Stk. 2. Fradrag efter aftalens artikel 2 fradrages i den personlige indkomst, jf. personskatte-lovens § 3.

§ 3. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 4 får virkning samtidigt med aftalens artikel 2. § 5, nr. 1, 3 og 5, får virkning samtidigt med aftalens artikel 3.

§ 4. I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lov-bekendtgørelse nr. 694 af 20. august 2002, som ændret ved § 5 i lov nr. 1066 af 17. december 2002 og senest ved § 5 i lov nr. 447 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, *stk. 1*, litra i, ændres »lov om social service.« til: »lov om social service,«.

2. I § 8, *stk. 1*, indsættes efter litra i som litra j: »j) indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager til en pensionsordning i fremmed stat og som ikke medregnes ved den skattepligtige indkomst som følge af bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.«

3. I § 11, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt. som 2. punktum:

»Tilsvarende gælder indbetalinger, som en arbejdsgiver foretager til et pensionsinstitut i fremmed stat, og som ikke medregnes ved den ansattes skattepligtige indkomst som følge af bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.«

§ 5. I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret ved § 1 i lov nr. 1056 af 17. december 2002 og senest ved § 431 i lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C, *stk. 9*, 1. *pkt.*, indsættes efter »Storebæltsforbindelsen«: »og Øresundsforbindelsen«.

2. I § 9 C, *stk. 9*, 2. *pkt.*, indsættes efter »bil«: »eller motorcykel«.

3. I § 9 C, *stk. 9*, indsættes efter 2. *pkt.*:

»Fradraget for benyttelse af Øresundsforbindelsen kan foretages med 50 kr. pr. passage ved benyttelse af bil eller motorcykel og med 8 kr. pr. passage for brugere af kollektiv trafik.«

4. I § 9 C, stk. 9, 3. pkt., som bliver 4. pkt., indsættes efter »bil«: »eller på motorcykel«

5. I § 9 C, stk. 9, 3. pkt., som bliver 4. pkt., indsættes efter »A/S Storebælt«: »eller Øresundsbro Konsortiet«.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland.

Aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål

I forholdet mellem Sverige og Danmark skal følgende gælde i henhold til Overenskomst af 23. september 1996 mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Artikel 1

1. Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer løn eller andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som normalt udføres i den anden kontraherende stat, for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller ved et fast driftssted eller et fast sted, som personens arbejdsgiver har i denne anden stat, skal arbejdet ved anvendelse af artikel 15, stykke 1 og 2, anses for udført i denne anden stat, selvom arbejdet faktisk udføres i den førstnævnte stat eller i en tredjestat, såfremt

- a) arbejdet i den førstnævnte stat udføres af personen i dennes egen bolig, eller
- b) arbejdet i den førstnævnte stat eller i en tredjestat udgør tjenesterejse eller andet arbejde af lejlighedsvis karakter,

men kun, hvis arbejdet i den anden stat udgør mindst halvdelen af arbejdstiden i hver 3-måneders periode.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder

- a) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat,
- b) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den førstnævnte kontraherende stat.

Artikel 2

1. Hvis en fysisk person erhverver indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold, som efter artikel 7, 14, 15 eller 19 kan beskattes eller kun kan beskattes i en kontraherende stat, og deltager i en pensionsordning i den anden kontraherende stat, skal

- a) bidrag, som denne person betaler til pensionsordningen, være fradragsberettiget i den førstnævnte stat, og
- b) bidrag, som denne persons arbejdsgiver betaler til pensionsordningen, ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte stat for personen samt være fradragsberettiget i denne stat for arbejdsgiveren.

2. Bidraget skal dog alene være fradragsberettiget eller ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte kontraherende stat indenfor de beløbsgrænser, som gælder for bidrag, der betales til en pensionsordning efter lovgivningen i begge de kontraherende stater.

3. Denne artikel gælder kun:

- a) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvis indkomsten udgør mindst 75 pct. af den pågældendes samlede indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold med fradrag af samtlige udgifter afholdt for at erhverve indkomsten (nettoindtægt), og
- b) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i denne stat, hvis personen deltog i og bidrag blev betalt til pensionsord-

ningen, umiddelbart inden den pågældende blev hjemmehørende i denne stat.

4. Ved anvendelsen af stk. 1 skal udtrykket »pensionsordning« betyde en ordning, som

- a) for Danmarks vedkommende er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I,
- b) for Sveriges vedkommende er omfattet af 28 eller 58 kap. i indkomstskatteloven (1999:1229).

Artikel 3

Fysiske personers udgifter for rejser over Øresundsbroen skal tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis de afholdes for normal rejse mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen. Der er dog kun ret til fradrag, hvis sådanne almindelige betingelser for hvad der gælder for sådanne rejser, er opfyldt, eksempelvis for så vidt angår krav om tidsbesparelse. Udgifterne skal tages i betragtning med udgangspunkt i den dokumenterede udgift til billigste periode abonnement for passage i personbil henholdsvis passage med kollektivt transportmiddel.

Artikel 4

Artikel 31, stykke 5, omfatter ikke personer, der er hjemmehørende i Danmark.

Artikel 5

1. Den kontraherende stat, som tillægges beskatningsretten efter artikel 1, skal beskatte lønmodtageren efter denne stats regler for lønmodtagerbeskatning, selvom arbejdet faktisk udføres i den anden kontraherende stat eller i en tredje-stat.

2. Pensioner eller livrenter, der betales fra en kontraherende stat til en person, som er hjemmehørende i denne stat, skal beskattes efter denne stats almindelige regler, selvom denne stat ikke har nedsat sin beskatning i forbindelse med bidrag til denne ordning, når den anden kontraherende stat efter artikel 2 tidligere har anset bidrag betalt

- a) af den fysiske person for at være fradragsberettiget, eller
- b) af den fysiske persons arbejdsgiver for ikke at være skattepligtig indkomst for den fysiske person samt for at være fradragsberettiget ved beregningen af arbejdsgiverens skattepligtige indkomst.

3. Bestemmelserne om fradrag for bidrag til en pensionsordning efter artikel 2 og for udgift til rejser over Øresundsbroen efter artikel 3 gælder alene, hvis den fysiske persons indkomst beregnes på nettbasis med mulighed for fradrag for udgifter.

Artikel 6

Såfremt en fysisk person hjemmehørende i en kontraherende stat erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i den anden kontraherende stat (bruttoindkomst), og denne indkomst for et skatteår udgør mindst et beløb svarende til 150.000 dansk kr. før fradrag for udgifter afholdt for at erhverve indkomsten, skal denne anden stat betale et udligningsbeløb til den førstnævnte stat. Denne udligning skal ske senest 1. oktober i året efter det aktuelle skatteår. Udligningsbeløbet skal for Danmarks vedkommende være den gennemsnitlige primærkommuneskat oppebåret af indkomst, der beskattes i Danmark efter artikel 15. Udligningsbeløbet skal for Sveriges vedkommende være den gennemsnitlige kommuneskat, som opkræves for primærkommunernes afregning, og som beregnes af indkomst, der beskattes i Sverige efter artikel 15. Denne artikel gælder dog ikke for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver for arbejde udført ombord på svensk eller dansk skib i international trafik. De kontraherende stater har til hensigt at revurdere denne ordning efter to år, særligt for så vidt angår niveauet for udligningen og det faktum, at udligningen kun vedrører den del af kommuneskatten, som opkræves for primærkommunernes afregning, og ikke for den del, som opkræves for amtskommunernes afregning. Derefter sker der en revurdering hvert femte år eller ved væsentlige ændringer af skattesystemerne.

Artikel 7

1. Denne aftale træder i kraft den enogtyvende dag efter den dag, hvor de to kontraherende stater skriftligt har meddelt hinanden, at de forfatningsmæssige betingelser, som kræves i de respektive stater, er opfyldt, og dens bestemmelser skal anvendes for så vidt angår

- a) artikel 2, artikel 3, artikel 5, stk. 2 og 3, samt artikel 6 for indkomstskatter, som pålignes for skatteår, som begynder den 1. januar 2004 eller senere, og

b) artikel 1, artikel 4 og artikel 5, stk. 1, for indkomstskatter, som pålignes for skatteår, som begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori aftalen træder i kraft, eller senere.

2. Hvis det viser sig, at der er skattemæssige hindringer for den fortsatte integration i Øresundsregionen, er Danmark og Sverige enige om at indlede forhandlinger for at overveje indførelse af ny bestemmelser eller ændring af bestemmelserne i denne aftale eller at tage initiativ til ændringer af overenskomsten af 23. september 1996 mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Artikel 8

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i ethvert kalenderår opsigte aftalen ved skriftlig

meddelelse herom til den anden kontraherende stat. Denne aftale ophører i så fald at gælde for indkomstskatter, som pålignes for skatteår, som begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori opsigelsen sker, eller senere.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i København den 29. oktober 2003 i to eksemplarer på dansk og svensk, således at begge tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Danmarks regering

Svend Erik Hovmand

For Kongeriget Sveriges regering

Bosse Ringholm

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Virkeliggørelse af Øresundsregionens potentiale

Det er regeringens mål, at Øresundsregionens potentiale skal udnyttes. Øresundsregionen skal udvikle sig til en vækstregion, der er kendetegnet ved et integreret arbejdsmarked, hvor borgere og virksomheder har let adgang til at udnytte de mange muligheder, som regionen rummer.

Den faste forbindelse over Øresund har givet befolkningen på begge sider af sundet andre og nye valgmuligheder. Den kortere transporttid har gjort det mere attraktivt at søge arbejde og bolig på den anden side af Øresund. Samtidigt har virksomhederne fået fordele af øget adgang til kompetencer og arbejdskraft fra den anden side af sundet.

Det har imidlertid ikke været muligt at udnytte Øresundsregionens fulde potentiale, idet borgere og virksomheder har oplevet en række skattemæssige hindringer for udviklingen af et integreret arbejdsmarked. Regeringen ønsker at fjerne disse skattemæssige hindringer, således at lønmodtagere frit kan bevæge sig på tværs af grænsen.

Den danske regering og den svenske regering har derfor indgået en ny skatteaftale, som vil få stor betydning for Øresundsintegrationen.

Den nye skatteaftale skaber grobund for, at integrationen i Øresundsregionen kan blomstre. Aftalen fjerner en række af de problemer, som grænsegængerne og deres arbejdsgivere har oplevet i dagligdagen. Med aftalen vil grænsegængerne skattemæssigt blive behandlet som sin kollega på arbejdspladsen.

Der er lagt vægt på, at det er grænsegængerne og deres arbejdsgivere, der skal være i centrum. Regler er ikke vigtige i sig selv. De nye regler skal lette tilværelsen for grænsegængerne og virksomhederne.

Den nye aftale skal sikre, at forskellene i de to landes skattesystemer ikke bliver en hindring for valg af bopæls- og arbejdsland.

Herudover sikrer skatteministeren, at det bliver nemmere for borgere og virksomheder at få præcise svar på, hvilke regler der gælder for pendlere med

hensyn til skat. Skatteministeren fremsatte således i januar 2003 forslag om en bemyndigelse til at oprette et grænsegængercenter for Øresundsregionen (L 131), som blev vedtaget med lov nr. 267 af 12. april 2003. Skatteministeren arbejder nu – i samarbejde med Københavns kommune og Helsingørs kommune – på at sætte grænsegængercentret i drift fra og med den 1. januar 2004.

Den nye aftale

Den nye aftale fastholder princippet om, at grænsependlere betaler indkomstskat i arbejdslandet. Aftalen er på dette punkt på linje med OECD's modeloverenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og med Danmarks øvrige overenskomster.

Arbejdslandsbeskatning sikrer skattemæssig neutralitet på det danske arbejdsmarked, idet der er sammenhæng mellem betalingen af social bidrag og skat. Sociale bidrag betales nemlig ligeledes i arbejdslandet. Arbejdslandsbeskatning er derfor efter Regeringens opfattelse en hensigtsmæssig beskatningsform af grænsegængerne. I den hidtidige udgave medførte arbejdslandsbeskatning dog en række skattemæssige hindringer for arbejde på tværs af Øresund og medførte en u hensigtsmæssig provenufordeling mellem staterne.

Den nye aftale sikrer en fair fordeling af skatteprovenuet mellem Danmark og Sverige og fjerner følgende hindringer for grænsegængerne:

- Begge lande indfører fradrag for grænsegængers pensionsindbetalinger til institutter i bopælslandet. Tilflyttere fra det andet land får ligeledes fradrag for pensionsindbetalinger til institutter i fraflytningslandet.
- Begge lande forpligter sig gensidigt til at give fradrag for broafgiften på Øresund. Fradraget beregnes med udgangspunkt i prisen for billigste periodeabonnement for henholdsvis bil og tog.
- Det sikres, at beskatningsretten til hele lønindkomsten tilkommer arbejdsgiverlandet, selvom visse dele af arbejdet udføres som eksempelvis

hjemmearbejde eller tjenesterejser i bopælslandet.

- Overgangsordningen for grænsegængere fra før 1997, som er bösat i Danmark, ophæves. Herefter beskattes de efter de almindelige principper i Sverige.
- Begge lande udveksler den gennemsnitlige primærkommuneskat opkrævet fra grænsegængerne.

Frdrag for pensionsindbetalinger til institutter i bopælslandet

En af de barrierer, der hyppigst har været nævnt, er den manglende mulighed for at indbetale på pensionsordninger i bopælslandet. Personer, der bliver grænsegængere, fordi de tager arbejde på den anden side af grænsen, vil ofte have en pensionsordning i bopælslandet. Det kan eksempelvis være en svensk bosiddende person, som igennem en årrække har arbejdet i Sverige og som har haft en svensk pensionsopsparing – personen får nu arbejde i Danmark og vil fortsætte indskuddene på den svenske ordning. Efter gældende regler har grænsegængere imidlertid ikke frdrag i arbejdslandet for indskuddene på ordningen i bopælslandet.

Tilsvarende gælder, hvis personen i stedet for blot at tage arbejde i Danmark også flytter til Danmark. I disse tilfælde giver Danmark heller ikke frdrag for indskud på den svenske pensionsordning.

Med aftalen indføres der en gensidig anerkendelse af pensionsordninger i det andet land, således at grænsegængere selv kan vælge, om de vil indskyde på en ordning i Danmark eller i Sverige. Danmark og Sverige skal dermed give grænsegængere frdrag for indskud på pensionsordninger i det andet land, når lønmodtageren beskattes af nettoindkomsten.

Endvidere kan personer, som flytter fra det ene land til det andet land, fortsætte med at indskyde med frdragsret på den eksisterende ordning i det hidtidige bopælsland.

På samme måde og i samme tilfælde som der med aftalen indføres frdragsret for grænsegængerens egne indbetalinger, medfører aftalen, at der ved grænsegængerens indkomstopgørelse ses bort fra arbejdsgiverens indbetalinger på pensionsordninger.

Frdrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen

Efter gældende danske regler er der ikke frdrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen – i modsætning til, at der på Storebæltsforbindelsen er indført et permanent frdrag med lov nr. 1056 af 17. december 2002. I forbindelse med lovforslaget om frdrag for

passage af Storebæltsforbindelsen oplyste skatteministeren i lovforslagets bemærkninger:

»regeringen og Socialdemokraterne er enige om at videreføre »Storebæltsfrdraget«.

Der er ligeledes enighed om at indføre et frdrag for passage af Øresundsforbindelsen på det tidspunkt, hvor der er indgået en generel aftale med Sverige om, efter hvilke regler pendlerne i Øresundsregionen fremover skal beskattes, der indebærer, at også Sverige yder et sådant frdrag til pendlere, der krydser Øresundsforbindelsen på vej til og fra arbejde. Frdraget vil blive beregnet med udgangspunkt i prisen for passage af Øresundsforbindelsen. Der vil til den tid blive fremsat særskilt lovforslag herom.«

I aftalen forpligter de to lande hinanden til at give frdrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen, når lønmodtageren beskattes af nettoindkomsten.

Som følge af aftalen foreslås der samtidigt, at der i Danmark indføres et frdrag for passage af Øresundsforbindelsen. Frdragets størrelse på henholdsvis 50 kr. pr. passage ved benyttelse af bil eller motorcykel og 8 kr. pr. passage for brugere af kollektiv trafik er fastsat på baggrund af de samme principper, som blev anvendt ved beregningen af Storebæltsfrdraget. Det vil være en forudsætning for frdraget, at de almindelige regler for befordringsfrdrag er opfyldte.

Hjemmearbejde mv.

Normalt medfører arbejdslandsbeskatning efter OECD-modellen ikke problemer. Således beskattes grænsegængerens i arbejdslandet af hele lønindkomsten og bopælslandet lempes sin beskatning ved at undlade at beskatte lønindkomsten eller ved at give nedslag for den udenlandske skat. I de tilfælde, hvor grænsegængerens udfører dele af arbejdet udenfor det normale arbejdsland, opstår der dog problemer. Der kan eksempelvis være tale om en grænsegænger, der bor i Sverige og normalt arbejder i Danmark, men

- som enkelte dage arbejder fra en hjemmearbejdsplads i Sverige, eller
- som udsendes på tjenesterejser eller har andet arbejde af lejlighedsvis karakter i Sverige eller tredjelande.

I disse tilfælde vil Danmark (arbejdsgiverlandet) beskatte den del af arbejdet, der udføres i Danmark, mens Sverige (bopælslandet) har beskatningsretten til arbejde, der udføres udenfor Danmark.

Det er administrativt besværligt for alle parter (såvel arbejdsgivere og grænsegængere som skattemyndigheder) at have denne opsplitning. Der skal, således føres regnskab med, hvor arbejdet udføres. Det er ual-

mindelig svært at få forskudsligningen til at være korrekt og der vil skulle betales B-skatter i bopælslandet.

Aftalen sikrer, at der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde, tjenesterejser samt andet arbejde af lejlighedsvis karakter i bopælslandet, når blot arbejdet i arbejdsgiverlandet udgør mindst halvdelen af arbejdstiden. Der sker hermed ikke længere en opsplitning af indkomsten.

Derudover opnås der sammenhæng med betalingen af social sikringsbidrag. Den Sociale Sikringsstyrelse og Riksförsäkringsverket indgik i december 2001 en aftale om, at bidragsydere kan omfattes af arbejdsgiverlandets regler og dermed være bidragspligtig i dette land, selvom der udføres hjemmearbejde (senere udvidet til også at omfatte tjenesterejser) i bopælslandet, når den væsentligste del af arbejdet udføres i arbejdsgiverlandet (mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder).

Afgrænsning med mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder er genbrugt i skatteaftalen for at sikre størst mulig sammenhæng mellem de to regelsæt.

Ophævelse af overgangsordningen for gamle grænsegængere bosat i Danmark

Ved overgangen fra bopælsbeskatning til arbejdslandsbeskatning i 1997 aftaltes en overgangsordning for de eksisterende grænsegængere.

Efter overgangsordningen fortsætter eksisterende grænsegængere med at blive beskattet efter de hidtidige regler om bopælsstatsbeskatning. De eksisterende grænsegængere skulle dog senest med udgangen af december 1996 være bosat på den ene side af grænsen og have arbejde på den anden side af grænsen og derefter vedvarende opfylde de betingelser, der var indeholdt i den tidligere grænsegænger aftale.

De dansk bosatte omfattet af overgangsordningen blev derfor ved med at blive beskattet efter danske regler, mens deres svenske arbejdsgiver betaler svenske sociale bidrag. Dette er efter den danske regerings vurdering samlet set en »urimelig« høj beskatning.

Med aftalen vil Danmark afstå beskatningsretten til disse grænsegængere, således at de bliver beskattet efter det svenske skattesystem. Herefter vil der være sammenhæng mellem indkomstbeskatningen og betalingen af sociale bidrag.

Provenuudveksling mellem Danmark og Sverige

Den gældende aftale mellem Sverige og Danmark om beskatning af grænsegængere medfører, at grænsegængere betaler både sociale bidrag og indkomstskat i arbejdslandet. Arbejdslandsbeskatning sikrer

således skattemæssig neutralitet på det danske arbejdsmarked, idet der er sammenhæng mellem betalingen af social bidrag og skat.

Svenske kommuner, som har en grænsegænger boende i kommunen, har imidlertid udgifter til eksempelvis grænsegængerens børns daginstitutioner og skoler, men har efter den gældende aftale ingen skatteindtægter fra den pågældende grænsegænger. Skatteindtægterne tilfalder den danske ligningskommune, som imidlertid ikke har væsentlige udgifter vedrørende grænsegængereren. Tilsvarende har danske kommuner, som har en grænsegænger boende i kommunen, ingen indkomstskaatteindtægter fra grænsegængereren, selvom denne og dennes familie påfører kommunen udgifter.

Danmark Statistik og Statistiska Centralbyrån har udarbejdet en opgørelse over pendlerbevægelserne på tværs af Øresund. Statistikken viser, at der er væsentligt flere pendlere i Øresundsregionen, der bor i Sverige og arbejder i Danmark, end omvendt (I 2001 var der 3115 privat ansatte svensk bosiddende grænsegængere mod 149 dansk bosiddende grænsegængere). Danmark opnår således ved de gældende regler et vist merprovenu.

De to regeringer har fundet, at fordelingen af skatter og udgifter mellem landene ved den nuværende pendling er så u hensigtsmæssig, at det vil være rimeligt med en udligningsordning. Ifølge aftalen skal der for de privat ansatte udveksles et beløb svarende til den gennemsnitlige primærkommuneskat. Den danske primærkommuneskat, der opkræves fra grænsegængereren, skal således med aftalen sendes til Sverige.

Provenutabet som følge af udvekslingen bæres for indkomståret 2004 af den danske stat.

Provenutabet som følge af udvekslingen vedrørende indkomståret 2005 og frem vil skulle bæres af de berørte danske kommuner. Det bemærkes i den sammenhæng, at der i forhold til de danske kommuner reelt er tale om at modvirke, at provenuet fra indkomstskaat tilfalder arbejdskommunen (eller fraflytningskommunen), mens bopælskommunen betaler de tilhørende udgifter vedr. offentlig service.

Regeringen vil i løbet af 2004 fremsætte lovforslag om den nærmere udformning af finansieringen af provenuudvekslingen fra og med 2005. Ved udformningen af provenuudvekslingsordningen skal der bl.a. tages hensyn til påvirkningen af den kommunale udligningsordning.

Ikrafttræden

De to regeringer har ønsket, at aftalens bestemmelser skal finde anvendelse hurtigst muligt. Det fremgår

derfor af aftalen, at bestemmelserne om fradrag for pensionsindskud og udgifter til broafgiften samt provenuudvekslingen skal finde anvendelse fra og med 1. januar 2004.

Dette foreslås at skulle gælde, uanset hvornår de to lande opfylder de forfatningsmæssige betingelser, som kræves i de respektive lande. For Danmarks vedkommende er betingelsen, at Folketinget vedtager en lov, som ratificerer aftalen.

Opfyldes de forfatningsmæssige betingelser ikke i begge lande senest den 10. december 2003, vil de øvrige dele af aftalen (hjemmearbejde mv. samt ophævelse af overgangsordningen for gamle grænsegængere bosat i Danmark) først få virkning fra og med 1. januar 2005. Baggrunden herfor er, at disse elementer af aftalen kan være skærpende for enkelte skatteydere, hvorfor disse elementer ikke kan indføres med tilbagevirkende kraft. Sverige har oplyst, at de ikke forventer at kunne opfylde de forfatningsmæssige betingelser inden den 10. december 2003.

Provenumæssige konsekvenser for Danmark. Indkomståret 2004.

	Ca. mio. kr.
1. Udveksling vedrørende kommuneskat for grænsegængere	- 95
- Heraf vedrørende privat ansatte pendlere bosat i Sverige, arbejde i Danmark	- 103
- Heraf vedrørende privat ansatte pendlere bosat i Danmark, arbejde i Sverige	8
2. Fradrag for pensionsindbetalinger til institutter i bopælslandet	- 3
3. Fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen	- 3
4. Beskatning af lønindkomst i begge lande ved hjemmearbejdspladser og tjenesterejser	3
- Heraf vedrørende pendlere bosat i Sverige, arbejde i Danmark	3,4
- Heraf vedrørende pendlere bosat i Danmark, arbejde i Sverige	- 0,4
5. Ophævelse af overgangsordning	- 6
I alt	- 104

Anm.: '-' betyder provenutab

Skønnet over de provenumæssige konsekvenser af forslaget er forbundet med stor usikkerhed, hvilket skal ses i lyset af meget sparsomme oplysninger om pendlernes indkomstforhold mv.

Der findes således ingen umiddelbart tilgængelige oplysninger om grænsegængerens indkomstforhold mv. i Skatteministeriets registre.

Danmarks Statistik udarbejder som nævnt i samarbejde med det svenske Statistiska Centralbyrån en statistik over omfanget af pendlerbevægelser om Øresund. Den seneste statistik er opgjort pr. november 2001, og den viste, at der på dette tidspunkt i alt var 3.760 pendlere med bopæl i Sverige og 206 pendlere med bopæl i Danmark. Heraf er ca. 3.100 privatansat-

Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

Den langt overvejende del af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget udgøres af den aftalte udveksling af kommuneskat mellem Danmark og Sverige. Af det samlede skattetab ved forslaget på ca. 104 mio. kr. årligt, skønnes udvekslingen af kommuneskat at udgøre ca. 95 mio. kr.

Den ændrede fordeling af skatteindtægterne skal blandt andet ses i lyset af, at omfanget af pendling fra Sverige til Danmark er væsentligt højere end den modsatte vej. Udgiften for det offentlige i Danmark og Sverige i forbindelse med grænsegængere ligger overvejende i bopælskommunen i form af udgifter til skole, børnepasning mv.

I nedenstående tabel er skønnet over de provenumæssige konsekvenser af lovforslaget fordelt på de enkelte elementer.

te pendlere med bopæl i Sverige og tilsvarende ca. 150 privatansatte med bopæl i Danmark.

Til brug for de ovenstående provenuskøn er disse fakta suppleret med en række antagelser om indkomstforhold, tidspunkt for hvornår pendling startede mv., transportmåde over Øresund mv. Dette indebærer – som nævnt – at provenuskønnene er behæftet med stor usikkerhed. Usikkerheden skønnes dog at være størst vedr. elementerne med relativt lille prove-nueffekt.

Vedrørende skønnet for provenuudvekslingen, er der taget udgangspunkt i det samlede antal privatansatte Øresundspendlere, der skønsmæssigt er reduceret for ansatte i SAS og for personer, der er flyttet inden 1997. Den omfattede gruppe udgør herefter ca.

1.500 personer med bopæl i Sverige og arbejde i Danmark og ca. 110 med bopæl i Danmark og arbejde i Sverige. Provenuudvekslingen er herefter beregnet under antagelse af en gennemsnitlig skattepligtig indkomst på ca. 300.000 Dkr. og en gennemsnitlig kommuneskatteprocent i Sverige på ca. 22 pct.

Ved beregningen af provenutabet vedrørende fradrag for pensionsindbetalinger er det antaget, at en meget beskeden andel - 2 pct. - af de danske pendlere bosiddende i Sverige har en svensk pension, der skal gives fradrag for.

Provenutabet ved det særlige brofradrag er skønnet under antagelse af, at ca. 80 pct. af pendlere anvender Øresundbron - heraf 10 pct. i bil og resten i tog. I skønnet er herudover medregnet fradrag for ca. 500 daglige pendlere fra Bornholm til Sjælland.

Provenuvirkningen af den ændrede beskatning vedrørende hjemmearbejdspladser og tjenesterejser er beregnet ved en antagelse om, at ca. 4 pct. af pendlere er omfattede, og at 25 pct. af indkomsten efter de gældende regler beskattes i bopælslandet.

Ophævelsen af overgangsordningen for dansk bosiddende pendlere fra før 1997 er skønnet på baggrund af en forudsætning om, at 25 pct. af de dansk bosiddende pendlere er fra før 1997, hvilket svarer til ca. 50 pendlere. Disse antages at have en gennemsnitlig skattepligtig indkomst på ca. 255.000 Dkr. efter svensk arbejdsmarkedsbidrag.

For indkomståret 2004 vedrører hele provenutabet staten, mens provenutabet i 2005 og fremefter vedrører kommunerne.

Langt størsteparten af provenutabet vil fremkomme i finansåret 2005 i forbindelse med provenuudvekslingen vedrørende indkomståret 2004, der vil finde sted i oktober 2005.

Finansårsvirkning vedrørende aftalens øvrige elementer vil afhængige af, om elementerne får effekt fra 2004 eller 2005.

Ved effekt fra 1.1. 2004 skønnes ca. halvdelen af provenutabet eller ca. 5 mio. kr. at ville ske i finansåret 2004 som følge af ændrede forskudsregistreringer, mens det resterende provenutab på ca. 5 mio. kr. skønnes at ville fremkomme i finansåret 2005 i forbindelse med slutligningen i oktober 2005.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Skatteaftalen vil få stor positiv betydning for integrationen i Øresundsregionen, fordi aftalen både fjerner en række af de problemer, som grænsegængere og deres arbejdsgivere har levet med i dagligdagen og ikke mindst usikkerheden om de fremtidige skatteregler.

Virksomhederne kan således med aftalen til fulde høste fordelene i form af øget udbud af kompetencer og arbejdskraft på begge sider af Øresund.

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Gennemførelse af lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter til systemtilretning på 6.365.000 kr. og information på 150.000 kr. De samlede engangsudgifter skønnes således at udgøre 6.515.000 kr., fordelt med 6.450.000 kr. i 2004 og 65.000 kr. i senere år.

I ovenstående er ikke iberegnet udgifter af ukendt størrelsesorden vedrørende administration af udligningsordningen mellem Danmark og Sverige. Det vil først kunne blive klarlagt i forbindelse med det kommende lovforslag, som skal fastlægge den nærmere udformning af finansieringen af provenuudvekslingen fra og med 2005, og som skal fremsættes i 2004.

Endvidere er der heller ikke iberegnet udgifter til pensionsbidragssystemet. Disse udgifter er ikke endeligt opgjort af Told- og Skattestyrelsen, men vil blive videregivet til Folketinget inden 1. behandlingen af lovforslaget.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Skatteaftalen fjerner en række af de administrative problemer, som grænsegængerne og deres arbejdsgivere har levet med i dagligdagen.

Administrative konsekvenser for borgerne

Skatteaftalen fjerner en række af de administrative problemer, som grænsegængerne og deres arbejdsgivere har levet med i dagligdagen.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser af betydning.

Forholdet til EU-retten

Med aftalen indføres fradrag for indskud på svenske pensionsordninger foretaget af vandrende arbejdstagere (grænsegængere og tilflyttere). EU-kommissionen har anlagt sag ved EF-domstolen med påstand om, at Danmark skal give fradrag for indskud på pensionsordninger i andre EU-lande foretaget af såvel vandrende arbejdstagere som andre arbejdstagere. Det er den danske regerings opfattelse, at Danmark ikke er forpligtiget til at indføre en sådan generel fradragssat og at indførelsen af fradrag for indskud foretaget af vandrende arbejdstagere via en bilateral aftale med Sverige ikke ændrer på dette.

Fradrag for indskud på pensionsordninger kan indføres via bilaterale aftale. Det fremgår således af Bachmann-dommen (C-204/90), at fradrag for pensionsordning på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin kun kan indføres ved bilaterale aftale (præmis 26-27).

Det kan i øvrigt bemærkes, at de to lande har sikret beskatning af udbetalingerne ved, at forpligtede kildelandet til at beskatte i tilfælde, hvor det andet land har givet fradrag.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Den langt overvejende del af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget udgøres af den aftalte udveksling af kommuneskat mellem Danmark og Sverige. Af det samlede provenutab ved forslaget på ca. 104 mio. kr. i indkomståret 2004, skønnes udvekslingen af kommuneskat at udgøre ca. 95 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner		Gennemførelse af lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter til systemtilretning på 6.365.000 kr. og information på 150.000 kr. Heri er ikke iberegnet udgifter af ukendt størrelsesorden vedrørende administration af udligningsordningen mellem Danmark og Sverige. Det vil først kunne blive klarlagt i forbindelse med det kommende lovforslag, som skal fastlægge den nærmere udformning af finansieringen af provenuudvekslingen fra og med 2005, og som skal fremsættes i 2004. Endvidere er der heller ikke iberegnet udgifter til pensionsbidragssystemet. Disse udgifter er ikke endeligt opgjort af Told- og Skattestyrelsen, men vil blive videregivet til Folketinget inden 1. behandlingen af lovforslaget.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Skatteaftalen vil få stor positiv betydning for integrationen i Øresundsregionen, fordi aftalen både fjerner en række af de problemer, som grænsegængere og deres arbejdsgivere har levet med i dagligdagen og ikke mindst usikkerheden om de fremtidige skatte-regler. Virksomhederne kan således med aftalen til fulde høste fordelene i form af øget udbud af kompetencer og arbejdskraft på begge sider af Øresund.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Skatteaftalen fjerner en række af de administrative problemer, som grænsegængerne og deres arbejdsgivere har levet med i dagligdagen.	

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	Skatteaftalen fjerner en række af de administrative problemer, som grænsegængerne har levet med i dagligdagen.	
Forholdet til EU-retten	Med aftalen indføres fradrag for indskud på svenske pensionsordninger foretaget af vandrende arbejdstagere (grænsegængere og tilflyttere). EU-kommissionen har anlagt sag ved EF-domstolen med påstand om, at Danmark skal give fradrag for indskud på pensionsordninger i andre EU-lande foretaget af såvel vandrende arbejdstagere som andre arbejdstagere. Det er den danske regerings opfattelse, at Danmark ikke er forpligtiget til at indføre en sådan generel fradragsret og at indførelsen af fradrag for indskud foretaget af vandrende arbejdstagere via en bilateral aftale med Sverige ikke ændrer på dette.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål. Aftalen er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for aftalens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Aftalen træder i kraft 21 dage efter, at begge lande har givet underretning til hinanden, jf. overenskomstens artikel 7. Aftalen vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

De enkelte artikler i den dansk-svenske aftale har følgende bestemmelser:

Artikel 1 – Arbejde udført i bopælslandet

Formålet med denne artikel er at sikre, at grænsegængere, som bor i det ene land og som normalt udfører arbejdet i det andet land for en arbejdsgiver i dette andet land, bliver beskattet i arbejdsgiverens hjemland af hele lønindkomsten – uanset at dele af arbejdet reelt udføres uden for arbejdsgiverlandet. Dette er det letteste for grænsegængerne og deres arbejdsgiver og det sikrer, at betalingen af indkomstskat og sociale bidrag betales i et og samme land for så vidt angår hele lønindkomsten.

Bestemmelsen medfører, at arbejde – som faktisk udføres i bopælslandet (eller i et tredjeland) – ved anvendelse af artiklen om beskatning af personlige tjenesteydelser anses for udført i arbejdsgiverlandet. Det

er en forudsætning, at arbejdet udføres for arbejdsgiveren. Bestemmelsen opregner to tilfælde, hvor arbejde, som faktisk udføres i bopælslandet, ved anvendelse af artikel 15 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst skal anses for udført i arbejdsgiverlandet.

Det første tilfælde er, hvor arbejdet udføres fra en hjemmearbejdsplads i grænsegængerens egen bolig.

Det andet tilfælde er, hvor grænsegængerens udfører arbejdet i bopælslandet eller i et tredjeland som følge af tjenesterejser eller andet arbejde af lejlighedsvis karakter. Der kan eksempelvis være tale om kurser, konferencer, messer eller lignende. Bestemmelsen finder også anvendelse på håndværkere, som eksempelvis bor i Malmø og normalt arbejde i København, men som af sin arbejdsgiver lejlighedsvis sendes til Malmø for at arbejde. Beskatningen i arbejdsgiverlandet opretholdes således, selv om arbejdet faktisk udføres uden for arbejdsgiverlandet.

Der er indsat en tidsgrænse for, hvor stor en del af arbejdet, der kan udføres uden for arbejdsgiverlandet. Arbejdet i arbejdsgiverlandet skal således mindst udgøre halvdelen af arbejdstiden i hver 3 måneders periode.

Tidsgrænsen skal ses i sammenhæng med den aftale, som Den Sociale Sikringsstyrelse i Danmark og Riksförsäkringsverket i Sverige indgik den 4. december 2001 om administration af artikel 17 i EF-forordning nr. 1408/71 i visse grænsetilfælde (distancearbejde mv.). Det fremgår af punkt 4 i denne aftale, at:

»Efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde gives samtykke til, at en person er omfattet af lovgivningen i arbejdsgiverens eller hovedarbejdsgiverens hjemstedsland i følgende situationer:

a. Personer ansat af én arbejdsgiver med hjemsted i ét land, når de både arbejder en væsentlig del i det

land, hvor arbejdsgiveren har sit hjemsted (mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder) og som distancearbejde i bopælslandet.

Disse kriterier anvendes også i andre situationer, hvor der udføres arbejde i bopælslandet for samme arbejdsgiver.«

I en tilføjelse til aftalen mellem Den Sociale Sikringsstyrelse og Riksförsäkringsverket er det aftalt, at aftalens bestemmelser på visse betingelser kan anvendes på arbejde i form af tjenesterejser, kurser, konferencer, messer og lignende i andre EU/EØS-lande eller Schweiz. Hermed kan grænsegængerer fortsat være socialt sikret i arbejdsgiverlandet, selvom en del af arbejdet udføres som tjenesterejser.

Med denne sammenhæng til aftalen på socialsikringsområdet opnås der sammenhæng mellem betalingen af indkomstskat og betalingen af sociale bidrag, idet disse hermed betales i ét og samme land.

Det er som nævnt en forudsætning, at arbejdet udføres for arbejdsgiveren i det normale arbejdsland. Påhviler vederlaget for det udførte arbejde et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i bopælslandet, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

Skatteaftalens artikel 1 skal ses i sammenhæng med aftalens artikel 5, stk. 1, hvorefter de to lande forpligter sig til at beskatte den del af lønindkomsten, som de med artikel 1 får beskatningsretten til. I lovforslagets § 2, stk. 1, gøres lønindkomsten til omfattet af den begrænsede skattepligt og gøres til A-indkomst.

En svensk bosiddende grænsegænger, som normalt udfører sit arbejde i Danmark og er socialt sikret i Danmark, vil med aftalen og lovforslaget skulle betale dansk indkomstskat samt arbejdsmarkedsbidrag og det særlige pensionsbidrag af den del af indkomsten, som optjenes ved hjemmearbejde i egen bolig i Sverige eller ved tjenesterejser eller andet arbejde af lejlighedsvis karakter i Sverige eller i tredjestat.

Artikel 2 – Grænsegængers og tilflytters fradrag for bidrag til pensionsordning

Bestemmelsen medfører, at de to lande giver grænsegængere og tilflyttere fradrag for grænsegængerens egne indskud på pensionsordninger i det andet land. Bestemmelsen omfatter såvel lønmodtagere som selvstændigt erhvervsdrivende. Er der tale om bidrag indbetalt af en lønmodtagers arbejdsgiver medregnes bidragene ikke i lønmodtagerens skattepligtige indkomst (bortseelsesret) og arbejdsgiveren har fradrag for bidragene.

Det er en betingelse, at pensionsordningen er en skattebegünstiget ordning i ordningens hjemland. De

relevante ordninger er for Danmarks vedkommende pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I og for Sveriges vedkommende pensionsordninger omfattet af kapital 28 eller 58 i indkomstskatteloven (1999:1229).

Bidragene er dog alene fradragsberettigede indenfor de beløbsgrænser, som gælder i begge lande. Danmark skal således kun give fradrag for indskud til en svensk pensionsordning, i det omfang personen kunne have indskudt på pensionsordningen med fradragsret efter de svenske beløbsgrænseregler (og danske beløbsgrænseregler, hvor der imidlertid ikke er beløbsgrænser for indskud på ordninger med løbende udbetalinger - ordninger med engangsudbetalinger svarende til eksempelvis danske kapitalpensionsordninger er ikke skattebegünstigede i Sverige.). Tilsvarende skal der kun gives bortseelsesret for arbejdsgiverens indskud til en svensk pensionsordning inden for de svenske beløbsgrænser.

Tilsvarende skal Sverige kun give fradrag for indskud til en dansk pensionsordning, i det omfang personen kunne have indskudt på pensionsordningen med fradragsret efter svenske og danske regler om beløbsgrænser.

Bestemmelsen omfatter alene grænsegængere og tilflyttere, som er defineret som:

- Grænsegængere er lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende, som arbejder og beskattes i det ene land og bor i det andet land. Indkomsten, som kan beskattes i arbejdslandet, skal udgøre mindst 75 pct. af den samlede nettoindtægt fra personligt arbejde i tjenesteforhold eller selvstændigt erhvervsvirksomhed.
- Tilflyttere er lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende, som er hjemmehørende i det ene land og umiddelbart inden tilflytningen deltog i og bidrag blev betalt til en pensionsordning i det andet land.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med aftalens artikel 5, stk. 2, hvorefter kildelandet har pligt til at beskatte udbetalinger, når det andet land har givet fradrag for pensionsindskud som følge af aftalens artikel 2.

Der vil ikke ske afkastbeskatning i Danmark på afkastet hos de svenske pensionsinstitutter. Sverige kan beskatte afkastet.

Artikel 3 – Fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen

De to lande forpligter sig til at indføre fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen, når afgiften af-

F. t. l. vedr. Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål

holdes for rejse mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads.

Fradraget gives dog kun, såfremt de almindelige vilkår for befodringsfradrag er opfyldte. De almindelige vilkår, der skal være opfyldte, er de vilkår, som det enkelte land har opstillet. For Danmark vedkommende er det betingelserne i ligningslovens § 9 C, hvor der ikke stilles krav om tidsbesparelse. Eksemplet i artiklens ordlyd har således ingen betydning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter danske regler. I Sverige er der derimod krav om tidsbesparelse, hvorfor dette krav skal være opfyldt for at få fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter svenske regler.

Fradragets størrelse skal gives med udgangspunkt i den dokumenterede udgift til billigste periode abonnement.

I lovforslagets § 5 foreslås indført fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i Danmark.

Artikel 4 – Ophævelse af overgangsreglen fra 1997 for dansk bosiddende grænsegængere

I forbindelse med ophævelsen af den tidligere grænsegængerregel i 1997 indførtes en overgangsregel for grænsegænger, der den 1. januar 1997 opfyldte betingelserne i den tidligere regel. Overgangsreglen medfører, at de omfattede grænsegængere forsætter med at blive beskattet i overensstemmelse med den tidligere grænsegængerregel, dvs. bopælsbeskatning, så længe de opfylder betingelserne i den tidligere regel.

Med artikel 4 ophæves overgangsreglen for de dansk bosiddende grænsegængere. De dansk bosiddende grænsegængere vil herefter blive beskattet efter hovedreglen om arbejdslandsbeskatning.

Der sker ingen ændringer for så vidt angår de svensk bosiddende grænsegængere omfattet af overgangsreglen fra 1997.

Artikel 5 – Diverse bestemmelser

Stk. 1: Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med aftalens artikel 1, hvorefter de to lande får beskatningsretten til arbejde, som udføres i det andet land af lønmodtagere hjemmehørende i dette land. *Stk. 1* forpligter de to lande til at beskatte den del af lønindkomsten, som de med artikel 1 får beskatningsretten til. I lovforslagets § 2 gøres lønindkomsten til omfattet af den begrænsede skattepligt og gøres til A-indkomst.

En svensk bosiddende grænsegænger, som normalt udfører sit arbejde i Danmark, vil dermed skulle betale dansk indkomstskat samt arbejdsmarkedsbidrag og det særlige pensionsbidrag af den del af indkomsten, som omfattes af aftalens artikel 1. Der skal dog kun betales arbejdsmarkedsbidrag og det særlige pensi-

onsbidrag, når lønmodtageren er socialt sikret i Danmark. Grænsegænger vil - som følge af sammenhængen med den under artikel 1 omtalte aftale mellem de sociale sikringsmyndigheder - kunne få tilladelse til at være socialt sikret i Danmark.

Stk. 2: Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med artikel 2, hvorefter der gives fradrag for pensionsindskud i det andet land. Efter bestemmelsen forpligtes landene til at beskatte hjemmehørende personer, som får pensionsudbetalinger fra et institut i bopælslandet, når det andet land har givet fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne efter artikel 2.

Bestemmelsen skal sikre, at eksempelvis en svensk bosiddende tidligere grænsegænger, som har fået fradrag i Danmark for sine pensionsbidrag til en svensk ordning som følge af artikel 2, bliver beskattet i Sverige ved udbetalingerne. Danmark vil ikke selv kunne beskatte personen, idet hverken personen eller instituttet er hjemmehørende i Danmark.

Danmark har allerede intern hjemmel til at beskatte sådanne udbetalinger fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I.

Stk. 3: Bestemmelsen er indsat på grund af de nuværende svenske SINK-beskatningsregler. Efter disse regler beskattes dansk bosiddende grænsegængere med 25 pct. af bruttoindkomsten. Bruttoindkomstopgørelsen gør det ikke muligt at foretage fradrag for befodringsudgifter og pensionsindskud. Bestemmelsen om disse fradrag finder derfor alene anvendelse, hvis beskatningen sker på nettobasis med mulighed for fradrag for udgifter.

Det svenske Finansdepartement har - uafhængigt af aftalen - fremlagt en udredning (SOU 2003:12), hvori det anbefales, at grænsegængere, herunder dansk bosiddende grænsegængere, vil blive beskattet efter de almindelige svenske beskatningsregler i stedet for den nuværende bruttobeskatning (SINK-beskatning).

Artikel 6 - Provenuudveksling

Bestemmelsen indeholder en provenuudvekslingsordning mellem de to lande. De to lande udveksler den gennemsnitlige primærkommuneskat, som opkræves fra privat ansatte grænsegængere. Danmark udveksler den primærkommuneskat, der opkræves fra grænsegænger - for Københavns kommune, Frederiksberg kommune samt Bornholms Regionskommune dog kun den del, der svarer til den gennemsnitlige primærkommuneskat.

Udvekslingen skal ske senest den 1. oktober i året efter det skatteår, som udvekslingen vedrører.

Det er en provenuudveksling til den anden stat. Den modtagende stat fastsætter selv, hvordan provenuet

skal fordeles og anvendes. I Danmark er det tanken, at det provenu, som modtages fra Sverige - som følge af dansk bosiddendes beskatning i Sverige - skal fordeles til de danske kommuner, hvor grænsegængerne er bosiddende.

Der skal foretages udveksling af indkomst optjent af lønmodtagere omfattet af artikel 15 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, som bor i det ene land (Danmark eller Sverige) og arbejder i det andet land (Sverige eller Danmark). Bruttoindkomsten fra personligt arbejde i tjenesteforhold, som kan beskattes i arbejdslandet, skal dog mindst udgøre et beløb svarende til 150.000 danske kr. Der sker dog ikke provenuudveksling vedrørende indkomst fra arbejde udført ombord på svensk eller dansk skib i international trafik, idet disse vil være omfattet af beskatningen af søfolk på skibe i Dansk Internationalt Skibsregister (eller den svenske pendant hertil), hvorfor der ikke vil være noget skatteprovenu at udveksle.

Danmark og Sverige kan indgå en gensidig aftale om den nærmere udformning af udligningsordningen. En eventuel aftale indgås af den kompetente myndighed efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten, hvilket for Danmark vedkommende vil sige Told- og Skattestyrelsen.

Udligningsbeløbene kan revideres uafhængigt af aftalens øvrige bestemmelser. De to regeringer har til hensigt at revidere denne ordning efter to år, særligt for så vidt angår niveauet for udligningen. Derefter sker der en revidering hvert femte år eller ved væsentlige ændringer af skattesystemet. Sker der ved en revidering, ændringer i ordningen, vil skatteministeren efterfølgende skulle have en godkendelse af ændringen fra Folketinget.

Artikel 7 - Ikrafttrædelse

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for aftalens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, når dette lovforslag er endeligt vedtaget.

Bestemmelserne om fradrag for pensionsindskud og udgifter til broafgiften samt provenuudvekslingen skal finde anvendelse fra og med 1. januar 2004. Dette gælder, uanset hvornår de to lande opfylder de forfatningsmæssige betingelser.

De øvrige dele af aftalen træder i kraft 21 dage efter, at begge lande har givet hinanden underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår. Aftalen vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

De to landes regeringer har aftalt, at hvis der måtte vise sig yderligere hindringer for den fortsatte integration i Øresundsregionen, vil de indlede forhandlinger for at overveje ændringer i skattereglerne.

Artikel 8 - Opsigelse

Aftalen har virkning på ubestemt tid. En kontraherende stat kan dog senest den 30. juni i et kalenderår opsigte aftalen med virkning for det følgende indkomstår. Eventuel opsigelse skal ske ved skriftlig meddelelse herom til den anden kontraherende stat.

Til § 2

Lovforslagets § 2, stk. 1, medfører, at begrænset skattepligtige med bopæl i Sverige tillige bliver indkomstskattepligtige af den indkomst, som Danmark får beskatningsretten til efter aftalens artikel 1, selv om arbejdet udføres i Sverige eller i tredjeland. Indkomsten gøres samtidigt til A-indkomst. Herved bliver indkomsten tillige en del af bidragsgrundlaget efter arbejdsmarkedsfondslovens § 8, stk. 1, litra a, og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspensions § 17 f (den særlige pensionsopsparing). Personerne er allerede omfattet af bidragspligten, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 7.

I § 2, stk. 2, foreslås det, at indskud på svenske pensionsordninger efter artikel 2 kan fradrages i den personlige indkomst - ligesom indskud på danske pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I. Der er kun fradrag for indskud på pensionsordninger i Sverige, som er skattemæssigt anerkendt i Sverige. I Sverige kan der ikke opnås fradrag / bortselesret for indskud på ordninger med engangsudbetalinger.

Til § 3

Efter lovforslagets § 3 træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Bestemmelsen i lovforslagets § 4 (arbejdsmarkedsbidrag af pensionsindskud) får virkning samtidigt med aftalens artikel 2 om fradrag for pensionsindskud. Endelig får § 5, nr. 1, 3 og 5, om Øresundsbrofradrag virkning samtidigt med aftalens artikel 3 om samme emne.

Til § 4

Med forslaget sikres det, at indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager, til svenske pensionsordninger - ligesom indbetalinger til danske pensionsordninger - er omfattet af arbejdsmarkedsbidragspligt.

Ved indbetalinger foretaget af en arbejdsgiver til en dansk pensionsordning, er det pensionskassen m.v.,

som opgør bidragsgrundlaget, beregner bidragets størrelse og indeholder bidraget. Ved indbetalinger til en pensionsordning i Sverige, kan disse forpligtelser ikke pålægges pensionsinstituttet i Sverige. Pligterne kan i stedet pålægges den danske arbejdsgiver.

Det foreslås derfor, at indskud, som i overensstemmelse med aftalens artikel 2 (eller en tilsvarende bestemmelse i anden dobbeltbeskatningsoverenskomst) ikke medregnes ved den ansattes skattepligtige indkomst i Danmark, foretaget af danske arbejdsgivere, er bidragspligtige. Arbejdsgiveren opgør bidragsgrundlaget, beregner bidragets størrelse og indeholder bidraget.

Til § 5

Med lovforslagets § 5 indføres et fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen. Fradraget fastsættes til 50 kr. for passage i bil eller på motorcykel og til 8 kr. pr. passage, hvis der anvendes kollektiv trafik. Fradragets størrelse er beregnet med udgangspunkt i prisen for billigste periodeabonnement for henholdsvis bil og tog. Fradraget er således fastsat efter de samme principper, som er anvendt ved fastsættelsen af fradraget på Storebæltsforbindelsen.

Med forslaget indføres endvidere hjemmel til fradrag for passage af Storebæltsforbindelsen på motorcykel med det samme fradrag som er gældende for bil på denne forbindelse. Passage af Storebæltsforbindelsen på motorcykel er ikke omfattet af den gældende

formulering af bestemmelsen. Antallet af pendlere, der anvender motorcykel ved passagen af de to forbindelser, skønnes at være relativt begrænset, men det er anset for hensigtsmæssigt at indføre den fornødne lovhjemmel for fradrag også for denne type pendlere i forbindelse med den foreliggende ændring af bestemmelsen.

Ligesom fradraget for broafgiften på Storebæltsforbindelsen fastsættes fradraget for broafgiften på Øresundsforbindelsen direkte i loven uden automatisk regulering.

Der foreslås et dokumentationskrav vedrørende passage af Øresundsforbindelsen svarende til det gældende dokumentationskrav ved passage af Storebæltsforbindelsen.

Endvidere foreslås det, at reglerne for samkørsel i bil, der gælder ved passage af Storebæltsforbindelsen, tillige skal gælde ved passage af Øresundsforbindelsen. Endelig konsekvensrettes samkørselsbestemmelsen i forhold til indførelse af fradrag for passage af de to faste forbindelser på motorcykel.

Til § 5

Efter lovforslagets § 5 gælder loven ikke for Færøerne eller Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og det grønlandske hjemmestyres kompetence. Aftalen vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1. Aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 7.

§ 2. Skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er tillige indkomstskattepligtige af indkomst, som Danmark kan beskatte i henhold til aftalens artikel 1. Indkomsten henregnes til A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 1.

Stk. 2. Fradrag efter aftalens artikel 2 fradrages i den personlige indkomst, jf. personskattelovens § 3.

§ 3. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 4 får virkning samtidigt med aftalens artikel 2. § 5, nr. 1, 3 og 5, får virkning samtidigt med aftalens artikel 3.

§ 4. I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 694 af 20. august 2002, som se- nest ændret ved § 5 i lov nr. 447 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

§ 8. For personer omfattet af lønmodtagerbi- draget, jf. § 7, stk. 1, udgør bidragsgrundlaget:

- i) indbetalinger, som de kommunale myn- digheder foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven for en person, der modtager hjælp efter § 29 i lov om social service.

1. I § 8, *stk. 1, litra i*, ændres »lov om social ser- vice.« til: »lov om social service.«.

*Gældende formulering***§ 11.**

Stk. 2. Indbetalinger, der ikke kan henføres til den enkelte ansatte, som en arbejdsgiver foretager til en pensionskasse omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser, eller til en hjælpe- og understøttelsesfond efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 52, indgår i bidragsgrundlaget efter stk. 1.

§ 9 C.

Stk. 9. Den skattepligtige kan ved opgørelsen af fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads mod dokumentation foretage fradrag for udgifter afholdt til benyttelse af Storebæltsforbindelsen. Fradraget for benyttelse af Storebæltsforbindelsen kan foretages med 90 kr. pr. passage ved benyttelse af bil og med 15 kr. pr. passage for brugere af kollektiv trafik. Ved samkørsel i bil kan fradrag efter 1. pkt. alene foretages af den af de samkørende, som har afholdt udgiften til A/S Storebælt for benyttelsen af forbindelsen. Modtager den pågældende udgiftsgodtgørelse for passageudgiften fra medkørende, er den pågældende ikke skattepligtig heraf, og de medkørende har ikke fradragsret for godtgørelsen.

Lovforslaget

2. I § 8, *stk. 1*, indsættes efter litra i som litra j:
 »j) indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager til en pensionsordning i fremmed stat og som ikke medregnes ved den skattepligtige indkomst som følge af bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.«

3. I § 11, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt. som 2. punktum:

»Tilsvarende gælder indbetalinger, som en arbejdsgiver foretager til et pensionsinstitut i fremmed stat, og som ikke medregnes ved den ansattes skattepligtige indkomst som følge af bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.«

§ 5. I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret ved lov nr. 1056 af 17. december 2002 og senest ved § 431 i lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C, *stk. 9, 1. pkt.*, indsættes efter »Storebæltsforbindelsen«: »og Øresundsforbindelsen«.

2. I § 9 C, *stk. 9, 2. pkt.*, indsættes efter »bil«: »eller motorcykel«.

3. I § 9 C, *stk. 9*, indsættes efter 2. pkt.:
 »Fradraget for benyttelse af Øresundsforbindelsen kan foretages med 50 kr. pr. passage ved benyttelse af bil eller motorcykel og med 8 kr. pr. passage for brugere af kollektiv trafik.«

4. I § 9 C, *stk. 9, 3. pkt., som bliver 4. pkt.*, indsættes efter »bil«: »eller på motorcykel«.

5. I § 9 C, *stk. 9, 3. pkt., som bliver 4. pkt.*, indsættes efter »A/S Storebælt«: »eller Øresundsbro Konsortiet«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland.

Til lovforslag nr. L 59. Skriftlig fremsættelse (5. november 2003)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (Grænsegænger aftale).

(Lovforslag nr. L 59).

Den danske og svenske regering har den 29. oktober 2003 indgået en ny skatteaftale, som vil få stor betydning for Øresundsintegrationen. Lovforslaget skal implementere denne skatteaftale i dansk ret.

Den nye skatteaftale fjerner en række af de problemer, som grænsegængerne og deres arbejdsgivere har oplevet i dagligdagen.

For det første skal man betale skat, der hvor man arbejder mest, dermed bliver det nuværende princip med arbejdsstedsbeskatning fastholdt – men på en måde der er lettere at administrere. Det betyder, at det bliver enklere og lettere at etablere hjemmearbejdspladser for virksomhederne og deres ansatte. Det sikres således, at beskatningsretten ikke deles mellem arbejdslandet og bopælslandet som nu, når grænsegænger arbejder hjemme et par dage om ugen. Der bliver altså tale om en væsentlig forenkling med den nye aftale.

For det andet sikres det, at grænsegængere får fradrag for sine pensionsindskud, uanset om pensionsordningen er tegnet i bopælslandet eller arbejdslandet. Der indføres nemlig fradrag for indskud på pensionsordninger i bopælslandet.

For det tredje sikres det, at grænsegængere får fradrag for sine befordringsudgifter. Der indfø-

res således fradrag for broafgiften på Øresundsbroen. Der vil hermed ikke længere være forskel på, om broen forbinder to landsdele (Storebæltsbroen) eller forbinder to landes regioner (Øresundsbroen).

Herudover har de to lande aftalt en mere rimelig fordeling af skatteprovenuet. Den hidtidige fordeling har ikke været hensigtsmæssig, idet bopælskommunen har haft udgifter vedrørende grænsegængerne, men ingen skatteindtægter. I fremtiden skal de, der har udgifterne, også have indtægterne fra primærkommuneskatten.

Skatteaftalen er et led i regeringens strategi for Øresundsregionen. Et andet led i denne strategi var skatteministerens nylige etablering af et grænsegængercenter (Helsingør og København) i den danske del af Øresundsregionen, der skal tage sig af pendlernes konkrete skatteforhold.

Den langt overvejende del af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget udgøres af den aftalte udveksling af kommuneskat mellem Danmark og Sverige. Af det samlede provenutab ved forslaget på ca. 104 mio. kr. i indkomståret 2004, skønnes udvekslingen af kommuneskat at udgøre ca. 95 mio. kr.

Hvis hele aftalen skal have virkning fra og med 1. januar 2004, skal de to lande give hinanden meddelelse om, at de forfatningsmæssige betingelser er opfyldte senest den 10. december 2003. Skal Danmark kunne opfylde dette, skal en vedtagen og stadfæstet lov offentliggøres i Lovtidende senest den 9. december 2003.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.